

dankwoord

Over 40 jaar Truckerdag valt veel meer te vertellen dan in dit boekje past. Tot slot moet er nog wel één ding gezegd worden:

Hartelijk dank aan iedereen die door de jaren heen aan dit evenement heeft meegewerkt of het nu nog ondersteunt!

- alle chauffeurs en transportbedrijven die mee rijden
- alle leden van de VTV
- alle medewerkers en vrijwilligers van Heimerstein/Zideris
- alle verkeersregelaars
- alle vervoersbedrijven en autodealers
- alle cateringbedrijven
- de Gemeenten Rhenen, Veenendaal en Utrechtse Heuvelrug
- alle medewerkers van de veiligheidsregio
- alle sponsors
- en alle cliënten en hun families

Want dit staat al 40 jaar vast: zonder jullie is er geen Truckerdag!

'Leuk, allemaal toeters.
Leuk meerijden,
ook leuk, leuk ,leuk.'

Ilona

'Ja (duim omhoog), ik vind
het kletsen met de chauffeurs leuk
en kennis maken. Ik geef ze alleen
een hand, geen kus!'

Petra

'Ja, leuk en gezellig. Ik hou
heel veel van vrachtwagens
en vind het meerijden leuk en
het contact met mensen'

Henk

'Ik weet dat het Truckerdag is en
wanneer. Dat vind ik leuk, het
meerijden vind ik leuk ik hoop dat
we er nog veel mogen beleven'

Paul

Aan dit boekje hebben meegewerkt:

Tosca Blokhuijs, Wim Bouman, Nicole van den Brink, Annieta Crum-Vlastuin,
Leen van Ginkel, Albert Mund, Piet de With en Het Drukpunt van Zideris



Heimerstein

over de grenzen

Dat was de naam van het samenwerkingsproject tussen Heimerstein en tehuis "Caminul de Batrani" in Gavojdia in Roemenië. Met het openen van de grenzen tussen Oost- en West-Europa eind 1989 kwamen schrijnende beelden van verwaarloosde mensen in tehuizen in Roemenië in het nieuws. Piet van der Maas en Albert Mund, toen directeur van Heimerstein, besloten begin 1990 om deze mensen te gaan helpen.. maar hoe?

Het kostte Albert heel wat spuurwerk om erachter te komen waar precies hulp nodig was. Uiteindelijk werd er contact gelegd met 'Caminul de Batrani' in Gavojdia, zo'n 1650 km afstand van Rhenen. Internet bestond niet, dus dat ging per brief, en er kwam in eerste instantie helemaal geen antwoord. Toch reden in april 1990 Piet van der Maas, Albert en een medewerker van Amnesty met een klein busje vol hulpmateriaal naar Gavojdia om te kijken wat nodig was. Daar troffen ze bewoners in zeer armoedige omstandigheden en slechte hygiëne aan. De verzorgers waren in het begin erg terughoudend tegenover de vreemden uit Nederland. Gelukkig werkte er ook een arts die Duits sprak en zo kon worden geïnventariseerd wat de bewoners het hardst nodig hadden. 'Er was werkelijk behoefte aan alles', herinnert Albert zich, 'bekers, onbreekbaar servies, matrassen, bedden, dekens, beddengoed, kleding, meubels, kussens, gloeilampen, shampoo, ventilatoren, speelgoed, naaimachines, medisch materiaal en wasmachines. Kortom, de lijst was lang.'

Terug in Rhenen moest er geld worden ingezameld. Via giften en benefietactiviteiten kwam een bedrag van 70.000 gulden bij elkaar en werden de nodige materialen verzameld en gekocht. Jan Vlastuin van de VTV zegde toe het vervoer te regelen. Op vrijdag 29 oktober 1990 vertrok het hulpkonvooi van drie volgeladen vrachtwagens van Rhenen naar Gavojdia, bestuurd door 6 chauffeurs: Jan Vlastuin en Ron Siepermann, Karel de Kruijf en Louis Nab, Leen van Ginkel en Wim Bouman. Op maandag arriveerden ze bij Caminuli de Batrani. Albert, Piet en Roel Bakker wachtten hen daar al op.

In het indrukwekkende reisverslag van Karel en Louis staat te lezen: "In het tehuis wonen ongeveer 235 mensen. Wat ze hebben is een oud, vervallen bed, een mok en een leeg roestig nachtkastje. Als je dan, net nadat de opleggers gelost zijn, mensen ziet lopen in kleding die wij meegebracht hebben, als je mensen ziet eten van een bord met een vork of lepel, als je kinderen ziet spelen met meegebracht speelgoed, kun je wel zeggen dat dit de burger weer moed geeft."

fotomomenten



oudekiekjes



Jan Vlastuin in gesprek, 2000



Karel de Kruijff en
Jan van de Lugt, 2002



Piet de With, 1998



Zwaaien bij vertrek



Optocht onderweg tussen
Rhenen en Veenendaal, 1984

beginjaren

Het ontstaan van de Truckerdag hebben we te danken aan Piet de With, manager bij Heimerstein. Via chauffeurs uit Veenendaal kwam Piet bij Jan Vlastuin terecht. Die was net voorzitter geworden van de Veenendaalse Trucker Vereniging (VTV).

Piet vertelt: "Jan en ik hadden meteen een klik. We zaten meerdere avonden bij elkaar om te kijken hoe we dit zouden aanpakken. Daarna stapten we naar de politie in Rhenen om onze plannen te bespreken. De eerste paar jaren verliepen niet echt soepel, instappen in de trucks langs de Cuneraweg was druk en onoverzichtelijk. De route moest anders. De eerste keer reden we onder politiebegeleiding naar Ochten, daar dronken we koffie en daarna weer verder. Ineens moest de politie met spoed weg en reden we zonder begeleiding verder. Het was een beetje een puinhoop, maar bewoners vonden het geweldig."

In de jaren die volgden werd er elke keer iets bijgesteld. "We reden de route door Wageningen samen met de politie om te kijken of het zou lukken, maar vergaten dat op zaterdag markt is. Toen we op de dag zelf aankwamen, kwam alles stil te staan. Er moesten eerst marktkramen opzij gezet voordat we door konden. Na wat jaren van aanpassingen ontstond de rondrit die we nu nog kennen: via het Binnenveld naar Veenendaal, Overberg, Amerongen en Elst terug naar Rhenen." Sinds 2018 is de rit iets korter, omdat we via Veenendaal West direct naar Elst rijden.

De samenwerking van Heimerstein/ Zideris en de VTV werkt al 40 jaar perfect. Door de jaren heen ontstond een vaste voorbereidingsgroep: Leen van Ginkel was er vanaf het begin bij betrokken, Wim Bouman, Karel de Kruijff en andere leden van de VTV volgden. Jan en Piet werden een goed ingespeeld duo en trokken jaarlijks de kar. Piet de With heeft tot aan zijn pensionering aan 34 truckerdagen meegewerkt!



Piet de With, links

Nicole van den Brink,
Coördinator recreatie Zideris



Annieta Crum-Vlastuin verzorgt al tientallen jaren heel veel voorbereidend werk op de achtergrond en staat tijdens het feest na de rondrit zelf het liefst in de frietkaar: "Ik vind dat erg leuk, je ziet alle bewoners langskomen en je bent lekker bezig."

Kan je vertellen hoe je betrokken bent geraakt bij de VTV?

In ca. 1981 is de VTV ontstaan uit een initiatief van mijn vader, Jan Vlastuin, en een aantal chauffeurs. Mijn vader werd voorzitter van de VTV.

Hoe ontstond de Truckerdag?

Omstreeks 1982 wilde men bij Zideris (toen nog Heimerstein) een truckerdag organiseren, dat werd al in Ede gedaan door de Edese Belangen Vereniging. Omdat zij niet beschikbaar waren, verwezen zij door naar de VTV. Zo is de samenwerking tussen Heimerstein en mijn vader en Piet de With, manager bij Heimerstein, tot stand gekomen.

Hoe worden bedrijven en chauffeurs gevonden om mee te doen?

Mijn vader had een groot netwerk binnen de transportwereld. Daardoor waren en worden bedrijven en chauffeurs die mee willen doen altijd snel gevonden.

Hoe raakte jij betrokken bij de Truckerdag?

Als jong meisje kwam ik in aanraking met de Truckerdag. Ik hield bij welke transportbedrijven zich opgaven en met hoeveel auto's ze kwamen, zodat dit overzichtelijk was. Tijdens kerkdiensten waar ook mensen met een verstandelijke beperking waren, zag ik ook hoe dol zij waren op mijn vader. Later hielp ik mijn vader met de organisatie, zoals het zoeken naar en benaderen van transportbedrijven uit de regio. Helaas werd mijn vader begin vorig jaar ziek en is hij overleden. Hij heeft zelf zijn opvolging geregeld met de hoop dat dit evenement over 40 jaar nog bestaat.

Wat is jouw eigen ervaring met de Truckerdag?

Het is zulk dankbaar werk. Cliënten genieten echt en vinden het geweldig om zo'n dag mee te maken, dat hoort gewoon bij de zomer. Mijn vader heeft mij gevraagd om zijn werk voor te zetten. Ik blijf lid van de VTV en sta klaar voor de Truckerdag van Zideris als ze me nodig hebben!

Annieta Crum-Vlastuin, links



Als eerste werden de nieuwe matrassen op de bedden van bewoners gelegd, want de oude waren onbeschrijfelijk vies en versleten. Wim en Leen kunnen zich de stank nog goed herinneren. Verder moesten alle hulpgoederen verdeeld en op hun plek gezet worden. Met elkaar praten was lastig en ging vaak in gebrekkig Duits of met handen en voeten.

Na drie intense dagen van opruimen en klussen in Gavojdia vertrokken de chauffeurs naar Nederland, waar ze op 3 november arriveerden en hun indrukken en belevenissen konden vertellen. Toen was men het er al snel over eens de samenwerking en ondersteuning te willen voorzetten.

In 1991 volgde een tweede reis met materialen, waarmee vooral aan de verbetering van de elektra en de watervoorzieningen werd gewerkt. In de jaren daarop heeft Heimerstein meegewerkt aan het opzetten van kleinschalige dagbesteding voor bewoners van Caminul de Batrani.

Sinds 1994 is de samenwerking gestopt, contacten zijn verwaterd toen de Roemeense overheid het roer over nam en het waardeerde de nieuwe bestuur van het tehuis de inzet en betrokkenheid van Heimerstein minder.

Albert Mund en Nicole van den Brink

